

π. Ευσέβιος Βίττης

Ψυχή κατάκοπη και θλιμμένη από πολλά, που για λόγους λεπτότητας δεν θα ήθελες να αναφέρης, αλλά τους κρατάς μέσα σου, γιατί δεν θέλεις να θίξης ή να πληγώσης ή να σκανδαλίσης κάποια άλλη ψυχή γύρω σου, από τις εγγύς ή τις μακράν, ψυχή ανήσυχη, που ζητάς ειρήνη, πήγαινε μπρος στον Εσταυρωμένον Σου,

τον γλυκύτετον Ιησούν. Γονάτισε μπροστά του με συντριβή και πάρε το θάρρος να του πης αργά με αγνή και ειλικρινή διάθεση, με πίστη ακλόνητη πως θα εισακουσθής, αυτά τα λόγια:

Ω Κύριε Ιησού μου, πράε και ταπεινέ τη καρδιά, σε παρακαλώ και σε ικετεύω με όλη μου την καρδιά:

Από την επιθυμία να με εκτιμούν, ελευθέρωσέ με.

Από την επιθυμία να με αγαπούν, ελευθέρωσέ με.

Από την επιθυμία να με αναζητούν, ελευθέρωσέ με.

Από την επιθυμία να με τιμούν, ελευθέρωσέ με.

Από την επιθυμία να με επαινούν, ελευθέρωσέ με.

Από την επιθυμία να με προτιμούν, ελευθέρωσέ με.

Από την επιθυμία να με συμβουλεύονται, ελευθέρωσέ με.

Από την επιθυμία να με επιδοκιμάζουν, ελευθέρωσέ με.

Από την επιθυμία να με φροντίζουν, ελευθέρωσέ με.

* * *

Από τον φόβο να με ταπεινώνουν, ελευθέρωσέ με.

Από τον φόβο να με περιφρονούν, ελευθέρωσέ με.

Από τον φόβο να με απορρίπτουν, ελευθέρωσέ με.

Από τον φόβο να με συκοφαντούν, ελευθέρωσέ με.

Από τον φόβο να με λησμονούν, ελευθέρωσέ με.

Από τον φόβο να με προσβάλλουν, ελευθέρωσέ με.

Από τον φόβο να με υποπτεύωνται, ελευθέρωσέ με.

* * *

Να αγαπούν τους άλλους πιο πολύ από μένα, δος μου, Κύριε, να το θέλω!

Να εκτιμούν τους άλλους πιο πολύ από μένα, δος μου, Κύριε, να το θέλω!

Να μεγαλώνη η καλή ιδέα για τους άλλους και η δική μου να μειώνεται, δος μου, Κύριε, να το θέλω!

Να χρησιμοποιούνται οι άλλοι πιο πολύ από μένα, δος μου, Κύριε, να το θέλω!

Να επαινούνται οι άλλοι πιο πολύ από μένα, δος μου, Κύριε, να το θέλω!

Να θυμούνται μόνο τους άλλους κι όχι εμένα, δος μου, Κύριε, να το θέλω!

Να προτιμούνται οι άλλοι πιο πολύ από μένα, δος μου, Κύριε, να το θέλω!

Να προοδεύουν οι άλλοι στην αρετή πιο πολύ από μένα, αν βέβαια μπορέσω να πετύχω κάτι τέτοιο για τον εαυτό μου, δος μου, Κύριε, να το θέλω!

Ω, αν ο Κύριος σε ακούση, ψυχή πονεμένη και πληγωμένη, από τον ίδιο τον εαυτό σου -και θα σε ακούση αν η προσευχή σου είναι γνήσια και ειλικρινής, θερμή και από τα βάθη σου βγαλμένη-.

Πόσο η ειρήνη θα βασιλεύση στην καρδιά σου!

Πόσο η γαλήνη θα ριζώνη στο εσωτερικό σου!

Πόσο η ηρεμία θα είναι ζωγραφισμένη στο πρόσωπό σου!

Και μέσα σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής σου πόσες μικρές ή μεγάλες ευτυχισμένες στιγμές!

Μην, ξεχνάς αγαπημένη ψυχή, πως τα τρία και μισό τέταρτα των κακών που μας προσβάλλουν δεν έρχονται παρά αποκλειστικά από την υπερβολική ιδέα που έχουμε για τον εαυτό μας και την υπερεκτίμηση των έργων και της οποιασδήποτε προσφοράς μας, που κάνουμε με την κρυφή πρόθεση να κάνουμε όσο γίνεται πιο μεγάλη τη θέση μας στον κόσμο.

Το πιο μεγάλο στον κόσμο είναι το να είναι κανένας λησμονημένος από τον κόσμο, εκτός από αυτούς που αγαπούμε και μας αγαπούν, έστω κι αν εμείς αγαπώντας τους πολύ, βρίσκουμε πολύ λιγώτερη ανταπόκριση από την πλευρά τους. Μη λησμονείς, ψυχή ευλογημένη, πως ίσως νομίζεις, ότι αγαπάς πιο πολύ από ότι οι άλλοι σε αγαπούν. Πώς μπορείς, αλήθεια, να το μετρήσεις αυτό; Το Πνεύμα το Άγιο, διά του αποστόλου του, λέει: Μηδενί μηδέν οφείλετε ειμή το αγαπάν αλλήλους. Με άλλα λόγια το χρέος σου είναι πάντα ανεξόφλητο! Πώς λοιπόν τολμάς να έχης απαιτήσεις σαν να το έχης εξοφλήσει; Αγάπα λοιπόν χωρίς να περιμένης οπωσδήποτε ανταπόκριση. Αγάπα και βάλε μέσα στην καρδιά σου ετούτη την αλήθεια: Ο,τιδήποτε εκτός από αυτό το χρέος μας, μας δημιουργεί πιο πολλή ανησυχία, παρά χαρά, πιο πολλή ταραχή, παρά ειρήνη, πιο πολύ άγχος, παρά βεβαιότητα.

Αυτό μην το λησμονείς ποτέ!

Ας βαθάινει λοιπόν μέσα μας όλο και πιο πολύ αυτή η διάθεση. Ας μη σταματούμε να πορευώμαστε αυτόν τον δρόμο. Ας μη μας απατούν σκέψεις υπερηφανείας σαν κι αυτή:

Θα μπορούσα να κάνω κάτι άλλο, πολύ πιο σημαντικό από αυτό που κανω, παρασυρόμενοι από απατηλές βλέψεις και επιθυμίες ή και ζήλο χωρίς καμμιά βάση σταθερή για να αφήσουμε το καθημερινό μας έργο, από τη γελοία επιθυμία να ανθίση η αρετή μας πιο πολύ από την αρετή του πλησίον μας.

Ας ασχοληθούμε, αντίθετα, με αυτό που κάνουμε, γιατί αυτό μας εμπιστεύθηκε ο Θεός.

Ας ασχολούμαστε να το κάνουμε όσο μπορούμε πιο καλά.

Και αυτό σημαίνει με λίγα λόγια να το κάνουμε:

Με καθαρότητα.

Με δραστηριότητα.

Με χαρά.

Με πληρότητα.

Ως κατενώπιον Κυρίου!

Ύστερα από όλα αυτά, ας μας λησμονούν, ας μας περιφρονούν, ας μας προσβάλλουν, ας μη μας κατανοούν, ας μας συκοφαντούν, ας μας καταδιώκουν, ας....

Τι σημασία θα έχουν όλα αυτά; Όλα θα περάσουν μια μέρα και εκείνο, που θα μένη για πάντα από ετούτη κιόλας την στιγμή, θα είναι η φιλία και η αγάπη του Θεού, που θα την αυξάνη όλο και πιο πολύ, θα γίνεται μεγαλύτερη η υπομονή μας και η πιστότητά μας σ' αυτήν, ο αγώνας μας και η προσπάθεια μας να μεγαλώνουμε τη δεκτικότητα μας γι' αυτήν. Όταν μάλιστα κοντά σ' αυτά αξιωνόμαστε να δεχώμαστε με την θεία Κοινωνία τον ίδιο τον Κύριο, τότε πώς θα μπορέση ποτέ να μας περάση και το ελάχιστο παράπονο για ο,τιδήποτε στη ζωή μας για όλα αυτά που αναφέρθηκαν πιο πάνω;

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΕΥΣΕΒΙΟΣ ΒΙΤΤΗΣ

Προσευχητικές και εξομολογητικές πατρικές ικεσίες

ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ"